

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 607/21
13.5.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Владиславе Милићевић, председника већа, Тање Шобат и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ... бр. ..., кога заступа Наташа Драговић Раковић, адвокат из Београда, ул. Војводе Степе бр. 263, против тужених ББ из ... – ..., ул. ... бр. ..., кога заступа пуномоћник Ђурђица Баша, адвокат из Београда, ул. Пере Велимировића бр. 14/2, и ГГ из ..., ул. ... бр. ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби првотуженог изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 1760/17 од 06.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П 1760/17 од 06.03.2020. године у односу на првотуженог и жалба првотуженог **ОДБИЈА** као неоснована.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев првотуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 1760/17 од 06.03.2020. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате износ од 500.000,00 динара и то: за претрпљене физичке болове износ од 200.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 100.000,00 динара и за претрпљен страх износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења 06.03.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 161.600,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио првотужени из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу чл. 386 ЗПП (“Сл.гласник РС”, бр. 72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да жалба првотуженог није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374 ст. 2 тачке 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а супротно наводима жалбе ни она из тачке 12 истог става јер је побијана одлука са јасним и непротивречним разлозима о свим битним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је са својим друштвом организовао дочек српске Нове године у локалу “СС”, којом приликом је имао инцидент са првотуженим који је непозван хтео да уђе на журку, што му тужилац није дозволио. Дана 14.01.2012. године тужилац је дошао са друговима да очисти локал, те док је одмарао у сепареу, првотужени му је пришао и ударио пепљаром у главу са леве стране изнад уха, након чега се тужилац онесвестио. Када се освестио првотужени га је опорочио и ударао песницама у лице, док му је за то време друготужени помагао, на тај начин што је држао кухињски нож у руци како би онемогућио да друга лица приђу. Након наведеног догађаја, тужилац се за медицинску помоћ обратио лекару специјалисти КЦС, који је у свом извештају констатовао код тужиоца повреде у виду нагњечења чеоно десно и лево централно, хематома доњег очног капка лево, док је носна пирамида отечена сколиотично у десно, са импресијом леве носне кости и крепитацијама. У извештају лекара специјалисте за макиофацијалну хирургију констатовано да је код тужиоца утврђена фрактура носа, а у извештају лекара специјалисте КЦС неурохируршке амбуланте код тужиоца је констатована локална нагњечина чеоно десно, нагњечина носа и инфраорбитално лево, нагњечина леве ушне шкољке, нагњечина потиљачно лево и нагњечина темено лево. У извештају лекара специјалисте ОРЛ КЦС од 18.01.2012. године утврђено је да је код тужиоца као дијагноза установљена *Fractura ossium nasalium/in obs/S02.2*. Дана 20.01.2012. године тужиоцу је од стране лекара специјалисте ОРЛ КЦС урађена репозиција, а дана 25.01.2012. године му је уклоњена фиксациона маска. Од стране неурохируршке амбуланте Ургентног центра КЦС од 30.01.2012. године утврђено је да је код тужиоца установљена дијагноза *St post contusionem capitis. Cephalea*. Тужилац се дана 15.03.2012. године обратио Дому здравља Вождовац где му је од стране лекара неуропсихијатријске струке констатовано да је након претрпљеног стресогеног стања запао у депресивну кризу са несаницом, те да је потребно медицинско посматрање и праћење због сумње на неке болести или стања Z03 уз DG F 32. Због наведеног догађаја, овде тужени ДД и ГГ оглашени су кривим правноснажном пресудом Другог основног суда у Београду К бр. 2819/13 од 23.05.2014. године и то ДД за извршење кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 ст. 1 КЗ, а ГГ за извршење кривичног дела тешка телесна повреда помагањем из чл. 121 ст. 1 КЗ у вези са чл. 35 КЗ. Вештачењем од стране вештака за област оториноларингологије и макиофацијалне хирургије утврђено је да је тужилац због повреда трпео физичке болове јаког интензитета у трајању од 4 дана, средњег интензитета око 12 дана до интервенције и после детампонада 6 дана, и ниског интензитета око 6 седмица, као и да ће болове неуралгичног типа имати још наредних шест месеци, посебно при промени времена. Код тужиоца постоји умањење опште животне активности са аспекта ОРЛ струке од 10%, а односи се на поремећај дисања на нос, које је једино физиолошко јер слузокожа носа има безброј рефлексних функција од виталног значаја. Постоји и наруженост средњег интензитета, а односи се на деформацију носне пирамиде. Вештачењем од стране судског вештака неуропсихијатра утврђено је да је тужилац критичном

приликом претрпео примарни страх високог интензитета у самом моменту повређивања у трајању 1/2 минута, секундарни страх јаког интензитета у трајању од око 6 сати после тога, средњег интензитета у вези тока и исхода лечења у трајању од 16 дана и слабог интензитета у трајању од 3 месеца. Утврђено је да нема умањења опште животне активности са неуропсихијатријске стране.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, примењујући одредбе чланова 154 ст. 1, 155 и 200 ст. 1 Закона о облигационим односима, првостепени суд је одлучио као у изреци. Закључио је да постоји узрочно - последична веза између радњи тужених и насталих повреда код тужиоца, те да су тужени одговорни за нематеријалну штету коју је тужилац претрпео у виду претрпљеног физичког бола, страха и умањења опште животне активности, због чега су тужени дужни да му ту штету надокнаде. Примењујући одредбу чл. 200 Закона о облигационим односима, првостепени суд је ценећи интензитет и трајање физичких болова, и претрпљеног страха, као и степен умањења опште животне активности, према критеријумима на дан пресуђења, крећући се у границама постављеног тужбеног захтева, закључио да тужиоцу припада потраживана новчана накнада за претрпљене физичке болове у износу од 200.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због умањења опште животне активности у износу од 100.000,00 динара и за претрпљен страх у износу од 100.000,00 динара, на које износе тужиоцу припада законска затезна камата од пресуђења, као дана утврђивања висине штете до исплате, у смислу чл. 277 Закона о облигационим односима.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право када је одлучио као у изреци побијане пресуде, дајући за своју одлуку разлоге које у свему као правилне прихвата и другостепени суд, а који жалбеним наводима нису доведени у сумњу.

Неосновани су наводи жалбе првотуженог да је износ нематеријалне штете превисоко одређен. И по налажењу другостепеног суда, првостепени суд је правилно тужиоцу досудио за претрпљене физичке болове износ од 200.000,00 динара имајући у виду године тужиоца, интензитет и трајање физичких болова, као и период лечења. За умањење животне активности правилно је досуђен износ од 100.000,00 динара, иако би тужиоцу за овакав вид штете припала накнада у већем износу али се суд кретао у границама постављеног тужбеног захтева, имајући у виду да је код тужиоца наступило умањење животне активности од 10%, а односи се на поремећај дисања на нос, које је једино физиолошко јер слузокожа носа има безброј рефлексних функција од виталног значаја. За претрпљен страх правилно је досуђен износ од 200.000,00 динара имајући у виду интензитет и трајање страха. Управо наведени износи и према налажењу другостепеног суда представљају материјалну сатисфакцију за тужиоца и треба да му омогуће да прибави извесну пријатност односно неко задовољство у најширем смислу речи, и да тиме, што је могуће потпуније успостави психичку равнотежу. Све ово имајући у виду тежину задобијених повреда код тужиоца (тешка телесна повреда). На досуђене износе тужиоцу је правилно досуђена законска затезна камата од дана пресуђења, јер је висина накнаде нематеријалне штете одмерена на дан пресуђења.

Како остали наводи жалбе нису од утицаја, то је применом чл. 390 ЗПП донета одлука као у ставу првом изреке ове пресуде, а као правилна потврђена је и одлука о

трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредаба чл. 153, чл. 154 и чл. 163 ЗПП.

Није основан захтев првотуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, јер са жалбом није успео, па је одлучено као у ставу другом изреке, применом одредбе чл. 165 став 1 ЗПП.

Председник већа-судија
Владислава Милићевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић